

NEMĀ•M DOMOV

StĀ™eda, 25 srpen 2010

Jsem uĀ¾ hodnĀ› dlouho dospĀ›lá, takĀ¾e bych asi mĀ›la mít rozum. Ale mnĀ› moc chybí domov, mít kam patĀ™it... Stalo se, že jsem domov ztratila. Na škole jsem se seznámila s pĀ™ítelem, který byl z druhého konce republiky. Nakonec to dopadlo tak, Ā¾e jsme se oba rozhodli odejít do zahraniĀ›í. Tam jsme Ā¾ili dva roky, ale nakonec jsem se vrátila jen já. Doma mezitím naši vymĀ›nili byt, nechali si malý, bratr se oĀ¾enil a odešel.

V podstatĀ› jsem se nemĀ›la vĀ›bec kam vracet. Tak jsem si rychle našla místo a podnĀ›m, coĀ¾ takhle praktikuju uĀ¾ jedenáct let. MĀ›la jsem nĀ›kolik vĀ›nĀ›jších vztahĀ›, ale ani jeden nĀ›jak nevedl do manĀ›elství Ā›i zaloĀ›enĀ›. VĀ›tšina kamarádek je vdáných, nĀ› které uĀ¾ i rozvedené, mají dĀ›ti. Já si pĀ™ipadám taková nĀ›jak mimo. Bude mi 36 a mám pocit, Ā¾e nikam nepatĀ™ím. Nejsem prĀ›bojná a tĀ›Ā¾ko se seznamuju. Ono také to v našem malém mĀ›steĀ›ku ani moc nejde. Z práce do práce, pak není moc kam jít. Myslím, Ā¾e uĀ¾ nemám šanci. Ti, co by ke mĀ› vĀ›kem patĀ™ili, jsou Ā¾enatí a pokud jsou rozvedení, tak si za partnerky hledají ty mladši. Nemáte nĀ›kdo zkušenosti, jak tenhle zaĀ›arovaný kruh opustit? Zkoušela jsem i inzeráty, ale to také nevyšlo.

DĀ›kuju za vyslechnutí, tĀ™eba budete mít i radu, StĀ™a